

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl samosoudcem Mgr. Josefem Strakou ve věci

žalobce: **B. D.**, narozen dne X,
státní příslušník Alžírské demokratické a lidové republiky,
toho času v X,

proti
žalované: **Policie České republiky, Krajské ředitelství policie Středočeského kraje,**
sídlem Bezručova 2796, Mělník,

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 25. 4. 2022, č. j. KRPS-266174-59/ČJ-2021-010026-KRUZZC,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

Odůvodnění:

I. Vymezení věci a její dosavadní vývoj

1. Žalobce je alžírským státním občanem, který letecky odcestoval do Turecka, odkud za využití služeb převaděčů doputoval přes Albánii, Kosovo, Srbsko, Maďarsko a Rakousko až do České republiky, kam přicestoval na podvozku kamionu. V České republice byl dne 21. 10. 2021 zajištěn policií. Téhož dne mu bylo oznámeno zahájení řízení o správním vyhoštění podle § 119 odst. 1 písm. c) bod 3 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky, ve znění účinném ke dni rozhodování žalované (dále jen „zákon o pobytu cizinců“), a za přítomnosti tlumočníka z arabského jazyka byl vyslechnut, přičemž popsal okolnosti své cesty

2. Rozhodnutím žalované ze dne 21. 10. 2021, č. j. KRPS-266174-17/ČJ-2021-010026 (dále jen „**rozhodnutí o zajištění**“) bylo rozhodnuto o zajištění žalobce podle § 124 odst. 1 písm. b) zákona o pobytu cizinců na 90 dnů z důvodu existence nebezpečí, že by mohl mařit nebo ztěžovat výkon rozhodnutí o správním vyhoštění. Dne 22. 10. 2021 podala žalovaná u Ředitelství služby cizinecké policie žádost o zjištění totožnosti a vydání náhradního cestovního dokladu žalobci.
3. Rozhodnutím žalované ze dne 22. 10. 2021, č. j. KRPS-266174-34/ČJ-2021-010026-ZZC, bylo žalobci uloženo správní vyhoštění na dobu dvou let (dále jen „**rozhodnutí o vyhoštění**“), k nabytí právní moci došlo dne 2. 11. 2021. V lednu 2022 obdržela žalovaná informaci od Ředitelství služby cizinecké policie o tom, že dne 15. 11. 2021 byly na Velvyslanectví Alžírsko zaslány veškeré dokumenty týkající se zjištění totožnosti žalobce a vystavení náhradního cestovního dokladu žalobci, přičemž do 10. 1. 2022 nebyla z alžírské strany obdržena žádná odpověď.
4. Rozhodnutím žalované ze dne 14. 1. 2022, č. j. KRPS-266174-42/ČJ-2021-010026-KRUZZC (dále jen „**první prodloužení zajištění**“), bylo rozhodnuto o prodloužení doby zajištění o 90 dnů s odůvodněním, že do současné doby neobdrželo Ředitelství služby cizinecké policie od Velvyslanectví Alžírsko žádné sdělení týkající se ověřování totožnosti žalobce, přičemž v původní lhůtě pro zajištění stanovené v rozhodnutí o zajištění nebylo možné vystavit pro žalobce náhradní cestovní doklad a vyhoštění provést, nicméně nadále budou činěny kroky ke zdárné realizaci vyhoštění. Proti prvnímu prodloužení zajištění se žalobce bránil žalobou u zdejšího soudu. Krajský soud v Praze rozsudkem ze dne 3. 2. 2022, č. j. 47 A 7/2022-17, (dále jen „**první rozsudek**“) žalobu jako nedůvodnou zamítl.
5. V průběhu březnu 2022 Velvyslanectví Alžírsko potvrdilo totožnost žalobce, na základě čehož mohl být vystaven náhradní cestovní doklad, jehož podmínkou je vystavení letenky pro konkrétní let, kterým bude správní vyhoštění realizováno. Žalobci byl přitom opakovaně nabídnut dobrovolný návrat, této možnosti však žalobce nevyužil a sdělil, že se do země původu vrátit nechce. Byla proto zajištěna realizace vyhoštění s tříčlennou eskortou, pro jejíž členy však bylo nutno získat víza u alžírských orgánů prostřednictvím Ministerstva zahraničních věcí. V souvislosti s tím se nejbližší možný termín odlet, který splňuje příslušné podmínky, stanovilo datum 24. 4. 2022.
6. Rozhodnutím žalované ze dne 30. 3. 2022, č. j. KRPS-266174-52/ČJ-2021-010026-KRUZZC (dále jen „**druhé prodloužení zajištění**“), bylo rozhodnuto o prodloužení doby zajištění o dalších 7 dnů. Stejným důvodem prodloužení zajištění byly důvody uváděné Ředitelství služby cizinecké policie v souvislosti se zajišťováním letů. Proti druhému prodloužení zajištění se žalobce bránil žalobou, kterou zdejší soud rozsudkem ze dne 12. 5. 2022, č. j. 46 A 1/2022-13, (dále jen „**druhý rozsudek**“) jako nedůvodnou zamítl.
7. Datum letu se podařilo zajistit na termín 24. 4. 2022. V den letu bylo žalované oznámeno, že se žalobce v zařízení pro zajištění pobytu cizinců poranil o výztuh z respirátoru, přičemž se z jeho strany mělo jednat o sebepoškození, aby nemusel nastoupit let a vyhnul se vyhoštění. Jednalo se o povrchová poranění, která byla žalobci ošetřena lékařem, jenž současně vyhodnotil žalobce jako zdravotně způsobilého k absolvování letu.
8. Téhož dne žalovaná obdržela zprávu od Ředitelství služby cizinecké policie č. j. CPR-8533-6/čj-2022-930020-VYH o neprovedení eskorty. Z této zprávy vyplývá, že žalobce byl eskortujícími policisty doveden na palubu letadla, na rukou měl pouta a měl je obvázané kvůli předchozímu pokusu o sebepoškození. Kapitán letu vydal pokyn, že eskortovaná

osoba musí být během letu v klidu a nesmí křičet. Samotný nástup žalobce do letadla probíhal bez komplikací, nicméně jakmile začali nastupovat ostatní cestující, začal si žalobce strhávat obvazy, křičet a plakat. Eskortu mu sice zabránila ve stržení ob vazů, nicméně nebyla schopna zabránit tomu, aby žalobce přestal hlasitě kňučet, což vyústilo k přerušení boardingu a výzvě kapitána letadla, aby žalobce okamžitě opustil palubu letadla. Sdělení eskorty, že žalobce pouze vykřikuje, kapitán neakceptoval, a trval na odvedení žalobce z paluby letadla. Po této události byl žalobce eskortován zpět do zařízení pro zajištění pobytu cizinců.

9. Rozhodnutím žalované ze dne 25. 4. 2022, č. j. KRPS-266174-59/ČJ-2021-010026-KRUZZC (dále jen „**napadené rozhodnutí**“), bylo rozhodnuto o prodloužení zajištění o 35 dnů s odkazem na § 125 odst. 2 písm. a) zákona o pobytu cizinců, neboť chování žalobce v letadle v době odletu bylo vyhodnoceno jako zmaření výkonu správního vyhoštění a k vycestování. Žalovaná v odůvodnění konstatovala, že takové jednání žalobce nelze tolerovat a že podnikne další kroky nutné k úspěšné realizaci. Proti napadenému rozhodnutí směřuje nyní posuzovaná žaloba.

II. Obsah žaloby a vyjádření k žalobě

10. Žalobce v žalobě nejprve uvedl, že žalovaná porušila § 3 ve spojení s § 2 odst. 1 a 4, § 50 odst. 2 a 3 a § 68 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“). Dále podle něj porušila § 124 odst. 3 a § 125 zákona o pobytu cizinců a čl. 5 odst. 4 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod (dále jen „Úmluva“).
11. Žalobce dále namítá, že žalovaná vyšla z ustanovení § 125 odst. 2 písm. c) zákona o pobytu cizinců, podle něhož lze rozhodnout o prodloužení zajištění za splnění dvou podmínek: Za prvé musí dojít ke zpoždění ze strany třetích zemí, a za druhé musí policie vynaložit řádné úsilí. Právě druhou podmínku považuje žalobce za nesplněnou, neboť dle jeho názoru policie řádné úsilí nevynaložila. Žalobce byl zajištěn dne 21. 10. 2021. Žádost o jeho ztotožnění byla odeslána až dne 15. 11. 2021, tedy skoro čtyři týdny po jeho zajištění. Časová prodleva není ve správní spisu ani v napadeném rozhodnutí zdůvodněna. V důsledku toho došlo k prodloužení délky zajištění žalobce nad nezbytnou dobu. Dále žalobce uvádí, že Ředitelství služby cizinecké policie obdrželo od ambasády zprávu o ztotožnění žalobce dne 7. 3. 2022, tedy zhruba dva a půl měsíce po odeslání žádosti o ztotožnění. Z napadeného rozhodnutí neplyne, že by žalovaná v mezidobí něčeho učinila (např. urgenci či jinou komunikaci s ambasádou). Žalovaná dle žalobce ani po jeho ztotožnění nepostupovala řádně, neboť přestože o možnosti uskutečnění deportace věděla již od 7. 3. 2022, naplánovala deportační let až na 17. 4. 2022, resp. 24. 4. 2022. Důvody tohoto prodlení nepovažuje za dostatečně vysvětlené.
12. Žalobce dále namítá, že žalovaná nevycházela ze skutkového stavu, který tu byl v době jejího rozhodování. V odůvodnění napadeného rozhodnutí totiž pouze zopakovala důvody původního zajištění, v žádném okamžiku se však nezabývala tím, zda existují nové rozhodné skutečnosti, ani nečinila úkony k jejich zjištění. Následně sice uvádí některé aktuální skutečnosti k případu, z nich však není možno učinit závěr, zda je přiměřené prodloužit dobu o 35 dnů.
13. Žalovaná považuje žalobu za zmatečnou a odkazuje na odůvodnění napadeného rozhodnutí. Zdůrazňuje, že důvodem pro jeho vydání bylo zmaření správního vyhoštění ze strany žalobce, které nelze tolerovat.

III. Splnění procesních podmínek a rozsah soudního přezkumu

14. Soud ověřil, že žaloba byla podána osobou k tomu oprávněnou, ve lhůtě dle § 172 odst. 1 zákona o pobytu cizinců a splňuje všechny formální náležitosti na ni kladené. Žaloba je tedy věcně projednatelná. Při přezkumu napadeného rozhodnutí vycházel soud ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalované (§ 75 odst. 1 s. ř. s.), přičemž napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích uplatněných žalobních bodů, jimiž je vázán (§ 75 odst. 2 věta první s. ř. s.).
15. Soud rozhodl o žalobě bez jednání v souladu s § 172 odst. 5 zákona o pobytu cizinců, neboť žalobce o nařízení jednání ve stanovené lhůtě nepožádal a žalovaná výslovně uvedla, že nepožaduje nařídit jednání.

IV. Posouzení žalobních bodů

16. Soud předesílá, že žalobní argumentace se do značné míry míjí s obsahem napadeného rozhodnutí, neboť v ní vůbec nejsou reflektovány důvody, na nichž je napadené rozhodnutí založeno.
17. Napadené rozhodnutí se totiž opírá o právní důvod podle § 125 odst. 2 písm. a) zákona o pobytu cizinců, které stanoví: „*Policie je oprávněna prodlužovat dobu trvání zajištění podle § 124 až 124b i nad dobu stanovenou v odstavci 1 větě první za podmínky, že vyhoštění cizince je uskutečnitelné v době trvání zajištění, pokud cizinec v průběhu zajištění zmařil výkon správního vyhoštění nebo vycestování.*“ Citované ustanovení tedy opravňuje správní orgán (policii) prodloužit zajištění uložené za účelem správního vyhoštění pro případ, kdy zajištěný cizinec realizaci uloženého vyhoštění zmaří. Přesně k tomu došlo i v nyní posuzované věci, kdy repatriční let do Alžírsko neproběhl jen kvůli žalobcově chování na palubě letadla, které kapitál letadla vyhodnotil jako bezpečnostní riziko a odmítl vzlétnout s žalobcem na palubě. Jak plyne z odůvodnění napadeného rozhodnutí, žalovaná tuto skutkovou okolnost dovodila ze zprávy Ředitelství služby cizinecké policie ze dne 24. 4. 2022, č. j. CPR-8533-6/čj-2022-930020-VYH, která je součástí správního spisu.
18. Žalobce přitom nijak nerozporuje věrohodnost zmiňované zprávy, dokonce ani nezpochybňuje existenci či průběh inkriminované události na palubě letadla, která vedla k jeho vyloučení z letu. Jinak řečeno, v žádném z žalobních bodů není namítáno, že by nebyly naplněny podmínky ustanovení 125 odst. 2 písm. a) zákona o pobytu cizinců, které bylo ze strany žalované aplikováno na zjištěný skutkový stav, a které bylo titulem pro prodloužení zajištění.
19. V žalobě je naproti tomu namítáno nenaplnění podmínek ustanovení 125 odst. 2 písm. c) zákona o pobytu cizinců, které však v posuzované věci nebylo vůbec aplikováno. Žalobce (či spíše autor žaloby) zjevně přehlíží, že skutečným důvodem pro prodloužení zajištění nebylo zpoždění ze strany třetí země spojené s vyčerpáním úsilí policie (jež by představovaly důvod pro užití zákonného ustanovení odkazovaného v žalobě), nýbrž nevhodné chování žalobce na palubě letadla, které vedlo ke zmaření správního vyhoštění. Předmětný žalobní se tedy zcela míjí se skutkovými a právními závěry napadeného rozhodnutí, a je tedy nutně nedůvodný.
20. Nesouvislost uplatněných námitek s předmětem napadeného rozhodnutí je argumentační slabinou i navazujícího žalobního bodu brojícímu proti nedostatečnému odůvodnění délky doby, o kterou bylo zajištění prodlouženo. Tato žalobní argumentace nijak nereflektuje

obsah napadeného rozhodnutí, z jehož odůvodnění jednoznačně vyplývá, že v důsledku zmařené realizace vyhoštění – jež je vlastním důvodem pro prodloužení – bude nezbytné zařídit nový repatriční let a vyhledat nový vhodný termín, od čehož se odvíjí doba prodloužení zajištění. Žalovaná v době vydání napadeného rozhodnutí ještě nemohla s žádným konkrétním náhradním termínem, a navíc v předchozích fázích řízení se při komunikaci s alžírskou stranou a vyřizování vhodného letu vyskytovaly časové komplikace. Za těchto okolností se prodloužení doby zajištění o 35 dnů soudu jeví jako zcela adekvátní.

21. V zásadě totéž lze uvést i ve vztahu k dalšímu žalobnímu bodu, v němž je namítáno, že žalovaná nevycházela ze skutkového stavu, který tu byl v době jejího rozhodování. Je tomu přesně naopak, napadené rozhodnutí totiž vychází primárně ze zcela nových skutečností, které nastaly až bezprostředně před jeho vydáním (žalobcovo extempore na palubě repatričního letu) a které naopak v době vydání předchozích rozhodnutí (tj. rozhodnutí o zajištění a jeho prvního a druhého prodloužení) vůbec neexistovaly. Je-li namítáno, že žalovaná pouze zopakovala důvody původního rozhodnutí, pak soud připouští, že podstatnou část odůvodnění napadeného rozhodnutí skutečně tvoří popis událostí, které vydání napadeného rozhodnutí předcházely. Z kontextu je nicméně zjevné, že smyslem této – jakkoli textově nejobsáhlejší – části je pouze rekapitulovat dosavadní vývoj kauzy. Nejedná se však o vlastní důvody pro prodloužení zajištění, neboť ty jsou odlišné a spočívají právě v okolnostech zmaření realizace vyhoštění ze strany žalobce, tedy zcela nových okolnostech nastalých bezprostředně před vydáním napadeného rozhodnutí. Žalobní bod brojící proti údajnému nevycházení ze skutkového stavu v době rozhodování žalované je tedy zcela lichý.
22. Pokud jde o výčet právních předpisů uvedený v úvodu žaloby, tak tento výčet není nijak navázán na konkrétní skutkové okolnosti ani právním argumenty, a tedy nesplňuje požadavky standardně kladné judikaturou na žalobní bod (viz např. rozsudky rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 8. 2010, č. j. 4 As 3/2008-78, č. 2162/2011 Sb. NSS, nebo ze dne 20. 12. 2005, č. j. 2 Azs 92/2005-58, č. 835/2006 Sb. NSS). Soud pro úplnost připomíná, že odpověď na tuto otázku žalobce dostal již v předchozích rozhodnutích zdejšího soudu (viz odst. 26 prvního rozsudku a odst. 30 druhého rozsudku).

Závěr a rozhodnutí o náhradě nákladů řízení

23. Jelikož soud neshledal žádný žalobní bod důvodným a z obsahu spisu nezjistil žádnou vadu řízení, k níž by byl povinen přihlédnout i bez námítky, žalobu zamítl podle § 78 odst. 7 s. ř. s.
24. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce nebyl v řízení úspěšný, proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Procesně úspěšné žalované nevznikly v řízení žádné náklady překračující běžné náklady úřední činnosti.

Poučení :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den

lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Praha 30. května 2022

Mgr. Josef Straka, v. r.
samosoudce